



JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

L'augment de l'abstenció

Entre fi de món i fi de mes

Hi ha una confluència evident de la comunicació cloroform oficial i d'alguns comentaris d'opinió publicada per exigir del ciutadà que trobi normal el que és anormal.

És normal gastar cada dia més per una Administració que fa cada dia menys.

És normal que el país s'endeuti astronòmicament i fer creure que la font del diner públic no s'eixuga mai.

És normal que algunes prestacions socials no estiguin sotmeses a cap control.

Un dispositiu d'inversió completa: l'absurd esdevé realitat i la realitat esdevé absurda.

Hi ha qui busca els motius de l'augment de l'abstenció -35,48% a les eleccions generals del 2 d'abril- quan, ben senzillament, es poden trobar en el fet que la majoria dels polítics s'abstenen de fer política, garratibats per una sospita moralitzadora i la necessitat de conservar la cadira oficial.

Entre les eleccions generals del 2009 i del 2019 l'abstenció ha augmentat un 72% malgrat que augmentava el nombre d'electors inscrits (BonDia, 11 d'octubre 2019). Aquest 2023 han votat 20.050 electors però d'aquests n'hi hagué encara 537 que van votar en blanc i 341 que van introduir a l'urna un vot nul.

Molts electors i electores, que ja no voten, pregunten: per què votar per gent que confessa la seva impotència i que contribueix a difondre la idea que tots els polítics són corruptes?

Mentre, les propostes de reduir els mandats, d'augmentar

els contrapoders, d'enviar els polítics experimentats cap a casa, acrediten la idea que hi ha motius de malfiar-se d'ells, la qual cosa contribueix a augmentar la seva impotència.

Però la democràcia representativa establerta en la Constitució té una necessitat vital de polítics i, encara més, una necessitat de confiança en els polítics.

Però no tota la culpa és dels polítics. La ciutadania incita els polítics a practicar una demagogia que després hom els recrimina.

Una democràcia útil ha d'adreçar-se prioritàriament a la joventut i vèncer l'escepticisme que l'allunya de les urnes i la fa cada dia més sensible als cants de sirena del populisme.

Una democràcia útil ha d'adreçar-se prioritàriament a la joventut

La democràcia andorrana no pot ser una mena de castell assetjat. Ha de ser comprensible i ha de ser també comprensiva. Ha d'estar a l'escolta dels andorrans i dels detalls que fan i desfan la qualitat de la vida diària.

Si tantes persones no creuen en la democràcia i s'abstenen de votar o voten en blanc és perquè no veuen la manera que pugui contribuir a un "viure millor".

La democràcia útil és una democràcia propera, física i digital, que afavoreix els intercanvis i la

participació ciutadana.

Tanmateix, en determinats ambients es voldria donar prioritat a les propostes anomenades "societals" sobre el medi ambient i el consum d'energies fòssils deixant en una segona línia les qüestions socials més acuitants.

Des d'una perspectiva progressista hem de treballar per aconseguir conciliar la defensa de les qüestions socials amb la defensa de l'entorn natural i la sostenibilitat.

No podem perdre de vista que, arreu del món l'extracció de recursos fòssils es deriva de les opcions decidides per la minoria representada a les classes dirigents. I tampoc podem deixar de constatar que els serveis públics que havien estat concebuts per subministrar a la població electricitat a bon preu han estat metòdicament desmantellats a Espanya i seriosament retallats a França.

D'aquí l'augment del cost de les compres exteriors de FEDA.

Al capdavant, les conseqüències de l'escalfament climàtic cauen prioritàriament al damunt dels grups més desafavorits de la societat andorrana.

Per això convé canviar la perspectiva i l'ordre de prioritats i adonar-se que, com ja vaig escriure en aquesta Plaça del Poble (BonDia 16 de maig 2023) s'estén la por al futur de molts ciutadans "... que no fa res temien no poder arribar a final de mes i ara comencen a estar segurs que no hi arribaran."

I això porta al desencís i a baixar els braços.